

støtte et lovforslag, der ligesom skubber videre i den retning.

Kim Behnke (FP):

Det er interessant at følge de debatter, der er her i Folketinget. Når det gælder indgreb i borgernes retssikkerhed på det skattemæssige område, er der ingen grænser for, hvad der er villighed til. Hvis det derimod gælder forbrydere, folk, der har slået mennesker ihjel, folk, der har voldtaget, vansiret osv., ja, så er ordførerbordet fyldt med politikere, der er parat til at gå op og sige: Dem skal vi sandelig ikke registrere, for de har nogle menneskerettigheder, som vi ikke må krænke.

Derfor var jeg glad for at høre hr. Aage Frandsen gøre opmærksom på, at det register, man tænker oprettet over personer, der har forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab, er et register, vi selvfølgelig ikke skal have i Danmark. Det er et register, som kun kan misbruges til at genere borgerne.

Ud over det eksempel, hr. Kristian Jensen havde, ville skatteministeren jo også som deltager i Spar Nord-skandalen i sin tid, hvor man forsøgte at unddrage det offentlige 147 mio. kr., eller hvor meget det var, være en sag for et sådant register.

Men det værste ville være hensynet til de mange borgere, som uberettiget bliver anklaget af skattemyndighederne, som vinder deres sager i skatteankenævnet, som vinder deres sager i Landsskatteretten, og det er jo et stigende antal, fordi skatteembedsmændene jagter borgere og virksomheder, fordi de får svinget pisen af finansministeren med krav om at aflevere flere og flere penge i statskassen. De mennesker har jo forsøgt – efter skattemyndighedernes vurdering – at unddrage det offentlige penge, men har altså vundet i de forskellige retsinstanter, og derfor skal de mennesker naturligvis ikke opføres de steder.

Så kan vi til gengæld godt støtte, at man samkører myndigheders oplysninger, men det er næsten også det eneste punkt heri, vi kan støtte.

Det, at små virksomheder nu skal til at indberette for deres medarbejdere hver eneste måned, er direkte i strid med alt, hvad man foretager sig andre steder for at lette virksomhedernes administrative byrder. Det fremgår min sandten frækt af ministerens fremsættelsestale, at det oven i købet skulle kunne medføre en forenkling af indberetningssystemet, mens der

på side 10 i bemærkningerne – men det er der nok ikke så mange borgere der læser frem til – klart bliver redegjort for, at det her vil give administrativt bøvvl, som det hedder på nudansk, for virksomhederne. Det vil vi ikke under nogen omstændigheder være med til. Det er med det ene formål, at virksomheder, specielt de små, får en yderligere belastning, som er helt og aldeles unødvendig.

Om punkt 3 om de forskellige pensionsordninger vil jeg sige, at ud over de argumenter, som hr. Frank Aaen fremførte, og som jeg i øvrigt var enig i, mener vi også, der kan være nogle problemer med at indhente disse oplysninger fra pensionsopsparing osv., der måtte være foretaget i udlandet. Det redegøres der overhovedet ikke for heri.

Endelig er der straffen for skattesvig. Selvfølgelig skal skattesvig straffes, men der er en tendens til i Danmark, at man kan gå ud og slå folk ihjel, man kan stjæle 50 eller 100 biler, og så får man 1½ måned i fængsel, hvis man er meget uheldig. Man kan voldtage, man kan sælge narkotika og alle mulige andre ting, som er de værste krænkelser, man overhovedet kan foretage, nemlig krænkelser af et andet individ.

Dér er Folketingets og domstolenes holdning, at man siger: Næe ja, han har sikkert haft en dårlig barndom, og hans mor har købt forkert mælk til ham som barn osv. Men hvis én kommer til at skrive forkert i et momsregnskab – bang, så falder hammeren, og så skal man have en hård straf. Selve den afvejning af straffesystemet er vi fuldstændig uenige i. Vi mener, at det er hundrede gange værre at krænke et andet individs personlige rettigheder, end at man afleverer 100 kr. mere eller mindre til det offentlige.

Endelig er der hele diskussionen om sort arbejde. Hvis bare den, tillad mig udtrykket, gamle definition på sort arbejde fortsat var gældende, kunne vi såmænd godt være enige, men der er jo et skred i definitionen på sort arbejde. Erhvervsministeriets erhvervsredegørelser osv. er efterhånden gået så vidt, at ved gør det selv arbejde, altså hvor man går ned i et byggemarked og køber et stykke ledning og går hjem og selv skruer det op, skal man have dårlig samvittighed, for, uha, så var der en elektriker, der ikke fik det arbejde at udføre.

Derfor må vi sige, at så længe definitionen på sort arbejde i den grad er i skred, kan vi ikke støtte de her initiativer og da slet ikke, at en virksomhed, som aftager sorte varer uden at